

[Djurhaus.]

frem i kommissionen og senere i et folketingsudvalg, kunne den ordnes uden politisk kiv oppe hos os. Det har desværre ikke kunnet lade sig gøre, og jeg kan ikke stemme for det foreliggende lovforslag.

Johan Poulsen: Jeg vil takke det folketingsudvalg, der har arbejdet med denne sag, for den afgivne betænkning. Den ærede sidste taler nævnte, at der af et flertal af de færøske menighedsråd var fremsat et ønske over for udvalget om, at spørgsmålet om at gøre Færøerne til et særligt bispedømme blev taget op til behandling i denne omgang. Det spørgsmål har det af ministeriet nedsatte udvalg jo afvist; det, det drejer sig om i denne omgang, er en deling af Københavns stift. Jeg er glad for, at folketingsudvalget, som har behandlet spørgsmålet, har taget samme standpunkt. Det er jo i ministerens fremsættelsestale udtalt, at Færøernes særlige forhold, ligesom Grønlands særlige tilknytningsforhold, er til overvejelse i kirkeministeriet, og at der til enhver tid ville blive taget de nødvendige hensyn til de særlige færøske forhold. Den udtalelse er jeg glad for, og jeg er ikke i tvivl om, at det til enhver tid vil finde sted.

Jeg er enig med det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen, når han siger, at der er et samhörighedsforhold gennem kirken. Ja, det er der for Færøernes vedkommende i høj grad. Det kirkelige forhold på Færøerne er virkelig et af de stærkeste bånd, der knytter Færøerne og kongeriget sammen. Indtil for ganske, ganske få år siden, lad os sige ca. 50 år, havde vi ingen færøsk litteratur, vi havde ikke engang en færøsk postil og ingen færøsk sangbog, hele gudstjenesten foregik på dansk.

I den senere tid er der sket en ændring her — det har vundet frem på alle områder, også på det kirkelige — nu bliver der prædiker i kirkerne på færøsk, og de fleste af præsterne er færing. Vi har i alt 16 præsteembeder, og de 12 er besat med færing; der har i den sidste tid kun været 4 danske præster, hos hvem gudstjenesten er foregået helt igennem på dansk. Man behøver ikke at være profet for at kunne forudsige, at udviklingen på Færøerne vil gå i retning af i

kirkerne mere og mere at benytte færøsk. Et udvalg arbejder for tiden på udgivelsen af en færøsk salmebog, og inden ret længe vil, formoder jeg, autorisationen af en sådan salmebog foreligge; så kan gudstjenesten foregå 100 pct. på Færøsk. Nu er det sådan, at dér, hvor der er dansk præst, foregår hele gudstjenesten på dansk, dér, hvor præsten er færing, foregår salmesangen de fleste steder på dansk, men den øvrige del af gudstjenesten på færøsk. Der er mange kirkeligt interesserede kredse på Færøerne.

Der er mange, som er bange for, at hvis udviklingen fører til, at vi skal have en særlig færøsk biskop, vil den stærke tilknytning, som Færøerne indtil nu har haft til Danmark dels gennem benyttelsen af det danske sprog, dels på anden måde ved kontakt med kirkelige kredse hernede, blive mere løs, og man ser en fare i, at et sådant lille samfund som det færøske bliver afskåret fra den fornyelse og de impulser, som det gennem århundreder har modtaget fra det større samfund, og der er kredse, som med en vis ængstelse ser på den fremtidige udvikling, og som er bange for, at det skal føre til en vis isolation også på det kirkelige område, og det er man ikke interesseret i. Jeg må altså fastholde, at det har en ganske stor betydning for samhörigheden, at vi har en nær tilknytning til kirken og til kirkelige kredse hernede.

Selvfølgelig er jeg enig i, at det er kontakten, der er det mest afgørende — det er det oplagt — og at administrationen kommer i anden række. Men at se bort fra, at også det administrative har en vis betydning, tror jeg ikke er klogt, og hvis man vil analysere forholdene helt, kan man heller ikke komme til det resultat, at det er uden betydning.

Der har været et vist røre på Færøerne om dette spørgsmål. Dertil må jeg sige, at tanken om et særligt bispedømme ikke er rejst på Færøerne, men, så vidt jeg har kunnet følge med, hernede. En bestemt person — det er provst Hermansen, som før har haft en vis tilknytning til færøske forhold — har i sit blad, Dansk Kirketidende, skrevet, at nu var tiden inde til, at man kunne genoprette det gamle bispedømme. Der var jo bisp på Færøerne før reformationen, under den katolske kirke,